

Latvijas Satversmes tiesas konkurss

“100. pants Satversmes simtgadē: kā vārda brīvība un pašizpaušme padara mani laimīgu un Latviju stipru?”

Sapnis

Katrīna Grugule
Jaunsilavas pamatskola
9. klase
Skolotāja Ineta Bivbāne

Guļu un jūtu, kā lēnā gaitā vējš paskrien man garām. Tālumā dzirdu rāmos jūras viļņus, kas skalo mazos, pelēkos jūras akmentiņus. Atveru acis un saprotu, ka atrodos mazā, skaistā ciematīnā.

“Labdien!” uzrunāja mani kāda brīnumskaista meitene. “Mani sauc Alise. Es dzīvoju šajā salā. Kā sauc tevi?” “Mani sauc Elza.” “Cik jauki! Kur tu dzīvo?” ziņkārīgi jautāja Alise. “Es dzīvoju visskaistākajā vietā pasaulē - Latvijā,” es lepni atbildēju. “Kuš!” Alise brīdinoši pielika pirktu pie lūpām. “Kā tu vari tik droši paust savu viedokli? Manā valstī tas ir aizliegts. Tu nebaudies no sekām?” Es apjukumā sastingu: “Kādām sekām?” “Tām, kuru dēļ jūsu valdnieks piespriedīs tev sodu,” Alise teica skaidri un pārliecinoši.

“Latvijā nav karaļa. Vara pieder pilsoņiem. Mūsu valstī katrs, arī pusaudzis, var brīvi paust savu viedokli. To var darīt dažādi – gan gleznojot, gan rakstot, uzstājoties publiski, piedaloties dažādos pasākumos. Es darbojos skolas pašpārvaldē, kur mēs diskutējam par dažādiem jautājumiem,” es paskaidroju. Stāstīt par kaut ko tādu, kas liekas pašsaprotami, ir daudz grūtāk, nekā man likās.

“Tad jau tu dzīvo brīnumzemē!” iesaucās meitene.

“Tā varētu teikt,” es pasmaidīju un turpināju, “vārda brīvība ir viena no cilvēku pamattiesībām. Protams, kādam var nepatikt manas domas, uzskati. Izsakot savu viedokli, es nedrīkstu apzināti melot, ar saviem vārdiem aicināt uz vardarbību, aizskart apkārtējos cilvēkus. Bet diemžēl ne viss ir tik labi. Pusaudžu vidū notiek apcelšana, izsmiešana, ignorēšana, pat terorizēšana. Cēloņi tam ir dažādi, taču tas neattaisno pāridarītājus. Manā skolā šis jautājums nav aktuāls, taču citās gan. Un tas ir jāizskauž. Neviens nedrīkst justies nelaimīgs un neaizsargāts.”

Tad notika kas dīvains..

Dzirdēju, kā mamma atver durvis un sauc manu vārdu. Atvēru aci un sapratu, ka tas bija tikai sapnis. Mani pārņēma laimes sajūta, ka dzīvoju brīvā un neatkarīgā valstī, kur katrs cilvēks var justies droši, kur katrs cilvēks ir vērtība.